2. Artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS de Commissie verplicht niet uitdrukkelijk de referentieproduktiecijfers voor alle onder Ia tot en met Id genoemde categorieën aan te passen wanneer aan de in dit artikel gestelde voorwaarden is voldaan. Dit geldt ongeacht het feit dat het artikel in een „adequate aanpassing van de referentieproduktiecijfers voor de betrokken categorie[ën]" voorziet. Met „de betrokken categorie[ën]" in artikel 14 wordt immers niet gedoeld op de categorieën Ia tot en met Id tezamen genomen, maar enkel op die waarvan in de aanhef van het artikel sprake is en waarvan het verminderingspercentage zo hoog is, dat het de onderneming voor buitengewone moeilijkheden kan plaatsen.

In zaak 317/82,

USINES GUSTAVE BOËL, naamloze vennootschap naar Belgisch recht, gevestigd te Brussel,

en

FABRIQUE DE FER DE MAUBEUGE, naamloze vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Louvroil (Nord, Frankrijk),

beide vertegenwoordigd door E. Gutt, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Loesch, advocaat aldaar, Rue Goethe 2,

verzoeksters,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviseur D. W. Allen en haar juridisch adviseur E. Lasnet, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 26 november 1982, ter kennis gebracht bij telex van dezelfde dag en bevestigd bij brief van 3 december 1982, inzake een procedure tot toepassing van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van de Commissie van 30 juni 1982 tot verlenging van het stelsel van toezicht en produktiequota voor bepaalde produkten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB L 191 van 1982, blz. 1),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Mackenzie Stuart, O. Due, Y. Galmot en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: S. Rozès
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

het navolgende

ARREST

De feiten

I — De feiten en het procesverloop

1. Artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van 30 juni 1982 bepaalt: „Indien als gevolg van de omvang van de voor een kwartaal vastgestelde verminderingspercentages het quotastelsel een onderneming voor buitengewone moeilijkheden plaatst, gaat de Commissie in de volgende gevallen over tot adequate aanpassing van de referentieproduktiecijfers en/of referentiehoeveelheden voor de betrokken categorie, indien de onderneming in de loop van de eerste twee maanden van het betrokken kwartaal daarom verzoekt:

— het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id bedraagt minder dan 1 miljoen ton per jaar en bestaat voor ten minste 75 % uit produkten waarvan de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën 20 % overtreffen;

— het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën IV, V en VI bedraagt minder dan 100 000 ton per jaar en de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën overtreffen 20 %."

2. Verzoeksters verzochten de Commissie om toepassing van dit artikel voor het vierde kwartaal van 1982 voor de categorieën Ia, Ib, Ic en Id. Voor dit kwartaal bestond het *totale* referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id immers voor meer dan 75 % uit produkten waarvan de verminderingspercentages 20 % overtroffen.

De Commissie wees het verzoek evenwel af voor zover het betrekking had op categorie Ic, op grond dat voor de produkten van deze categorie geen verminderingspercentage van ten minste 20 % voor het lopende kwartaal gold.

In casu bedroeg het verminderingspercentage 16 % (zie beschikking nr. 2585/

82/EGKS van de Commissie van 22. 9. 1982, PB L 275 van 1982, blz. 21).

Het beroep strekt tot nietigverklaring van deze afwijzende beschikking van de Commissie, gegeven op 26 november 1982, aan verzoeksters nog dezelfde dag bij telex ter kennis gebracht en bevestigd bij brief van 3 december 1982. Als enig middel voeren zij aan schending van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van de Commissie van 30 juni 1982 en van artikel 58 EGKS-Verdrag.

3. In een als bijlage aan hun beroep gehechte brief, gericht aan de president van het Hof, verklaren *verzoeksters* dat de naamloze vennootschap Fabrique de fer de Maubeuge als gevolg van de beschikking van de Commissie haar produktie heeft moeten stilleggen. Verzoeksters' raadsman heeft derhalve verzocht, de zaak overeenkomstig artikel 55, paragraaf 1, *in fine*, van het Reglement voor de procesvoering bij voorrang te berechten.

Bij een op 17 januari 1983 ten Hove ingekomen verweerschrift heeft de Commissie op het beroepschrift geantwoord.

Om de schriftelijke procedure niet onnodig te verlengen, hebben verzoeksters afgezien van hun recht op repliek.

4. Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Bij beschikking van 23 februari 1983 heeft het Hof krachtens artikel 95 van het Reglement voor de procesvoering de zaak naar de Vijfde kamer verwezen.

II — Conclusies van partijen

5. *Verzoeksters* concluderen dat het den Hove behage:

„— nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 26 november 1982 betreffende een procedure tot toepassing van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van 30 juni 1982;

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen in de kosten van het geding."

Verweerster concludeert dat het den Hove behage:

„— het beroep ongegrond te verklaren;

— verzoeksters in de kosten te verwijzen."

III — Schriftelijk voorgedragen middelen en argumenten van partijen

6. Volgens *verzoeksters* heeft de Commissie, door aanpassing van de referentieproduktiecijfers voor de produkten van categorie Ic te weigeren op de enkele grond dat voor de produkten van categorie Ic geen verminderingspercentage van ten minste 20 % voor het lopende kwartaal gold, artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS geschonden door een extra voorwaarde te stellen die in dat artikel ontbreekt.

Voor de toepassing van deze bepaling op produkten van de categorieën Ia tot en met Id worden immers slechts drie voorwaarden gesteld:

a) het quotastelsel moet, als gevolg van de omvang van de voor een kwartaal vastgestelde verminderingspercentages, een onderneming voor buitengewone moeilijkheden plaatsen;

b) het totale referentieproduktiecijfer van deze onderneming voor de categorieën Ia tot en met Id moet minder dan 1 000 000 ton per jaar bedragen;

c) dit totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id van minder dan 1 000 000 ton per jaar moet voor ten minste 75 % bestaan uit produkten waarvoor de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën 20 % overtreffen.

Blijkens zijn bewoordingen vereist artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van 30 juni 1982 dus niet, dat de verminderingspercentages voor alle produktcategorieën Ia tot en met Id 20 % overtreffen. Het is voldoende dat 75 % van het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id — wanneer dit minder dan 1 000 000 ton per jaar bedraagt — bestaat uit produkten waarvoor de verminderingspercentages daadwerkelijk meer dan 20 % bedragen. Daarbij is niet van belang, of de resterende 25 % van het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id al dan niet bestaat uit produkten waarvoor eveneens een verminderingspercentage van meer dan 20 % geldt.

7. In zijn arrest van 18 maart 1980 (gevoegde zaken 154, 205, 206, 226-228, 263 en 264/78 en 31, 39, 83 en 85/79, *Ferriera Valsabbia,* Jurispr. 1980, blz. 907, r.o. 84) heeft het Hof met betrekking tot artikel 58 EGKS-Verdrag het volgende verklaard: „De in het Verdrag voorziene uitzonderlijke maatregel, die in een of meer opzichten de normale werking van de markt doorkruist en min of meer ernstig verstoort, bracht ... naar zijn aard mede dat de rechtmatigheid der desbetreffende beschikking van stringente formele en materiële voorwaarden afhankelijk moest worden gesteld; tot die voorwaarden behoren de limitatief opgesomde beginselen en doelstellingen die bij de vaststelling van de afwijkende beschikking in ieder geval moeten worden in acht genomen, terwijl van de verdere in het Verdrag opgesomde beginselen en doelstellingen mag worden aangenomen dat er voor de beperkte geldigheidsduur der beschikking een minder absolute gelding aan toekomt."

Verzoeksters concluderen hieruit, dat deze redenering niet enkel opgaat voor artikel 58 EGKS-Verdrag, maar ook voor een uitvoeringsmaatregel daarvan. De Commissie zou dus niet enkel beschikking nr. 1696/82/EGKS, maar ook artikel 58 EGKS-Verdrag hebben geschonden.

8. Volgens de *Commissie* gaat het evenwel om de vraag of de uitdrukking „adequate aanpassing van de referentieproduktiecijfers voor de betrokken categorieën" in artikel 14, ziet op *alle* onder Ia tot en met Id genoemde categorieën wanneer „het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id ... voor ten minste 75 % bestaat uit produkten waarvan de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën 20 % overtreffen", dan wel enkel op *die* waarvan het verminderingspercentage 20 % overtreft. Zij stelt dat zij ingevolge artikel 14 elke categorie afzonderlijk kan aanpassen.

Anders dan verzoeksters beweren, vormt artikel 14 dus geen afwijking van het quotastelsel, maar is het een verbetering ervan voor gevallen waarin een of meer ondernemingen als gevolg van het quotastelsl zelf voor buitengewone moeilijkheden worden geplaatst. Immers, in de uitgesproken ernstige crisis waarin de staalindustrie in de Gemeenschap zich sedert 1980 bevindt, heeft nagenoeg elk staalbedrijf met moeilijkheden te kampen.

Artikel 14 heeft tot doel, een beperkte mogelijkheid tot quota-aanpassing te bieden wanneer het stelsel, *als gevolg van de omvang van de verminderingspercentages,* tot buitengewone moeilijkheden leidt. Het is veelzeggend dat de aanhef van het artikel uitdrukkelijk zegt: „Indien als gevolg van de omvang van de voor een kwartaal vastgestelde verminderingspercentages ... voor buitengewone moeilijkheden plaatst ..."

9. Artikel 14 vormt een verzachting van een stelsel dat in wezen naar produktiebeperking streeft. Per definitie moet de produktie noodzakelijkerwijs worden verminderd naar verhouding tot de hoogte van het verminderingspercentage. Omgekeerd leidt een laag verminderingspercentage tot een geringere produktievermindering. Bijgevolg kan het quotastelsel enkel buitengewone moeilijkheden veroorzaken wanneer het verminderingspercentage hoog is. Indien een onderneming bij een laag percentage met moeilijkheden heeft te kampen, zijn deze noodzakelijkerwijs van structurele aard en niet te wijten aan het quotastelsel.

Aanpassing van het referentieproduktiecijfer in individuele gevallen, enkel en alleen om de moeilijkheden in andere categorieën te compenseren, zou in feite discriminerend zijn. Dit zou zelfs in gevallen waarin een onderneming geen financieel verlies lijdt, kunnen leiden tot willekeurige compensaties van de ene categorie met de andere.

Alleen het standpunt van de Commissie verdraagt zich met de beginselen van beschikking nr. 1696/82/EGKS, dat wil zeggen met een quotaberekening waarbij op het referentieproduktiecijfer per categorie een verminderingspercentage wordt toegepast. Aanpassingen zijn dus enkel gerechtvaardigd in de categorie waarin de moeilijkheden zich voordoen.

Bovendien waarborgt de noodzakelijke inachtneming van een verminderingspercentage van meer dan 20 % voor elke categorie, de objectieve identificatie van de door een onderneming ondervonden buitengewone moeilijkheden en van de adequate remedies (verhoging van de quota).

IV — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 23 maart 1983 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt en vragen van het Hof beantwoord door verzoeksters in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door E. Gutt, advocaat te Brussel, en de Commissie, vertegenwoordigd door E. Lasnet als gemachtigde, bijgestaan door M. Kutscher, ambtenaar bij het DG Staal, als deskundige.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 4 mei 1983 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 13 december 1982, hebben de naamloze vennootschap naar Belgisch recht Usines Gustave Boël en de naamloze vennootschap naar Frans recht Fabrique de fer de Maubeuge krachtens artikel 33, tweede alinea, EGKS-Verdrag, beroep ingesteld tot nie-

tigverklaring van de individuele beschikking van de Commissie van 26 november 1982 betreffende een procedure tot toepassing van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van de Commissie van 30 juni 1982 tot verlenging van het stelsel van toezicht en produktiequota voor bepaalde produkten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB L 191 van 1982, blz. 1).

2 Artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS luidt als volgt:

„Indien als gevolg van de omvang van de voor een kwartaal vastgestelde verminderingspercentages het quotastelsel een onderneming voor buitengewone moeilijkheden plaatst, gaat de Commissie in de volgende gevallen over tot adequate aanpassing van de referentieproduktiecijfers en/of referentiehoeveelheden voor de betrokken categorie, indien de onderneming in de loop van de eerste twee maanden van het betrokken kwartaal daarom verzoekt.

— het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id bedraagt minder dan 1 miljoen ton per jaar en bestaat voor ten minste 75 % uit produkten waarvan de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën 20 % overtreffen;

of

— het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën IV, V en VI bedraagt minder dan 100 000 ton per jaar en de verminderingspercentages van een of meer van deze categorieën overtreffen 20 %."

3 Bij brieven van 6 oktober en 2 november 1982 vroegen verzoeksters de Commissie, deze bepaling voor het vierde kwartaal van 1982 toe te passen voor de categorieën Ia, Ib, Ic, en Id. Zij stelden dat het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id in hun bedrijven minder dan 1 000 000 ton per jaar bedroeg, en voor dit kwartaal voor ten minste 75 % bestond uit produkten waarvan de verminderingspercentages 20 % overtroffen.

4 De Commissie beschikte gunstig op het verzoek voor zover het de categorieën Ia en Ib betrof, waarvan de verminderingspercentages respectievelijk 44 en 42 % bedroegen, en antwoordde niet op het verzoek betreffende categorie Id, waarvoor een positief verminderingspercentage gold. Voor wat categorie Ic betreft, wees zij het verzoek echter af, op grond dat voor het lopende kwartaal voor produkten van deze categorie geen verminderingspercentage van ten minste 20 % gold. Bij beschikking nr. 2585/82/EGKS van de

Commissie van 22 september 1982 (PB L 275 van 1982, blz. 21) immers was het verminderingspercentage voor produkten van categorie Ic voor het vierde kwartaal van 1982 vastgesteld op slechts 16 %.

5 Verzoeksters' beroep strekt derhalve enkel tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie voor zover daarbij de aanpassing van het referentieproduktiecijfer voor categorie Ic is geweigerd.

6 Verzoeksters voeren als enig middel aan schending van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS van de Commissie van 30 juni 1982 en van artikel 58 EGKS-Verdrag. Door de aanpassing van het referentieproduktiecijfer voor categorie Ic te weigeren op de enkele grond dat voor het lopende kwartaal voor de produkten van deze categorie geen verminderingspercentage van ten minste 20 % gold, zou de Commissie een extra voorwaarde hebben gesteld die in artikel 14 ontbreekt. Volgens dit artikel zou het immers voldoende zijn, dat het totale referentieproduktiecijfer voor de categorieën Ia tot en met Id voor 75 % bestaat uit produkten waarvan de verminderingspercentages daadwerkelijk 20 % overtreffen, en zou derhalve niet vereist zijn dat het verminderingspercentage van elk van deze categorieën die drempel overschrijdt. Tot staving van hun middel voeren verzoeksters nog aan, dat elke uitvoeringsmaatregel van artikel 58 EGKS-Verdrag strikt moet worden toegepast, omdat het daarbij gaat om een afwijking van de normale werking van de markt.

7 Dit middel kan niet worden aanvaard. Blijkens de tekst van artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS immers voorziet dit artikel enkel in beperkte mogelijkheden tot aanpassing van de quota voor het geval een onderneming „als gevolg van de omvang van de vastgestelde verminderingspercentages voor buitengewone moeilijkheden wordt geplaatst." De Commissie is derhalve verplicht, de bijzondere situatie van elk concreet geval in aanmerking te nemen om uit te maken of de betrokken onderneming als gevolg van de haar opgelegde produktieverminderingen voor buitengewone moeilijkheden staat. Bij de toepassing van artikel 14 kan dus enkel rekening worden gehouden met de moeilijkheden die een rechtstreeks gevolg zijn van de invoering en de toepassing van het quotastelsel. Bijgevolg kan enkel voor de categorieën waarvoor een hoog verminderingspercentage geldt, in buitengewone omstandigheden een aanpassing noodzakelijk zijn. Elke andere oplossing

zou tot willekeurige resultaten leiden, daar het dan mogelijk zou zijn de referentieproduktiecijfers voor de categorieën die door het stelsel van produktiebeperking het minst worden getroffen, aan te passen uitsluitend om de moeilijkheden die het gevolg zijn van de toepassing van hoge verminderingspercentages op andere categorieën, te compenseren.

8 In casu mocht rekening worden gehouden met de moeilijkheden die voor verzoekstes uit de hoge verminderingspercentages voor de categorieën Ia en Ib voortvloeiden, maar niet met die welke het gevolg waren van het relatief lage verminderingspercentage voor categorie Ic.

9 Bovendien moet worden opgemerkt, dat artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS de Commissie niet uitdrukkelijk verplicht de referentieproduktiecijfers voor alle onder Ia tot en met Id genoemde categorieën aan te passen wanneer aan de in dit artikel gestelde voorwaarden is voldaan. Dit geldt ongeacht het feit dat het artikel in een „adequate aanpassing van de referentieproduktiecijfers voor de betrokken categorie[ën]" voorziet. Met „de betrokken categorie[ën]" in artikel 14 wordt immers niet gedoeld op de categorieën Ia tot en met Id tezamen genomen, maar enkel op die waarvan in de aanhef van het artikel sprake is en waarvan het verminderingspercentage zo hoog is, dat het de onderneming voor buitengewone moeilijkheden kan plaatsen.

10 Doordat tenslotte artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS zowel bij het eerste als bij het tweede streepje een percentage van 20 vermeldt, kan de drempel waarvanaf het quotastelsel, en inzonderheid het verminderingspercentage, de onderneming met betrekking tot een bepaalde categorie van produkten voor in aanmerking te nemen moeilijkheden kan plaatsen, objectief worden bepaald.

11 Voor wat het argument betreft als zou artikel 58 EGKS-Verdrag zijn geschonden, is het weliswaar juist dat elke uitvoeringsmaatregel van het stelsel van produktiebeperking strikt moet worden uitgelegd, maar dient er niettemin op te worden gewezen, dat de door verzoeksters voorgestelde uitlegging de mogelijkheden tot aanpassing van het quotastelsel op ondoordachte wijze

zou uitbreiden en daarmee het gehele stelsel van produktiebeperking indirect in gevaar zou brengen.

12 Mitsdien moet worden vastgesteld dat de Commissie artikel 14 van beschikking nr. 1696/82/EGKS en artikel 58 EGKS-Verdrag juist heeft toegepast. Het beroep moet bijgevolg worden verworpen.

Kosten

13 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verzoeksters in het ongelijk zijn gesteld, dienen zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

rechtdoende:

1. Verwerpt het beroep.

2. Verwijst verzoeksters in de kosten.

Everling Mackenzie Stuart

Due Galmot Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 22 juni 1983.

De griffier
voor deze
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Vijfde kamer
U. Everling